

Повече-то отъ хора-та приличять на младыя конь. Тый не аресватъ ни една работж на другы-тѣ хора; за тѣхъ сичко е погрѣшно и глупаво, кога-то го правижтъ другы-тѣ. Нѣ кога-то са залувижтъ самы за работж, тѣхна-та работа излазя дважъ по-лошъва отъ работж-тѣ на младыя конь.

Двѣ-тѣ бѣчвы.

По пѧти вѣрвѣли двѣ бѣчвы: една-та пълна съ вино, друга-та праздна. Първа-та отивала полекичка, бѣзъ шумъ, а друга-та отивала бѣжишкомъ и дигала голѣмъ трѣсъкъ и шумъ. Прахъ дигала подырѣ си, като облакъ. Пѧтница-ты-тѣ юж чуvalи отдалечь и са свивали на страшнѣ отъ страхъ. Нѣ колко-то и да гѣрмѣла тая бѣчва, никаква полза не излазяло отъ неї, зашто-то была праздна.

Кой-то гѣлчи сѣкога за свои-тѣ работы, негова-та глава приличя на празднѣ-тѣ бѣчва. Кой-то е годенъ за работж и наистинѣ прави нѣщо, той быва тихъ на думж. Голѣмияя человѣкъ са чува само вѣ работы-тѣ си, и какво-то мысли, мысли го бѣзъ шумъ и глѣчки.

Градинарja и магаре-то.

Като насадилъ и довѣршилъ градинѣ-тѣ